

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes fellebbezése alátámasztásául négy jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a büntetés egyéniesítése elvét, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottság nem volt köteles a jogsértés különböző elemeit külön-külön vizsgálni, mivel egységes jogsértés és egységes stratégia állta fenn, amelyben a kartell valamennyi tagja részt vett. A jogsértés ilyen átfogó, a releváns termékpiacok vagy a szóban forgó termékcsoportok meghatározása nélkül történő vizsgálata azt eredményezi, hogy a megállapított bírság összege nem függ össze a kartell minden egyes tagja által ténylegesen elkövetett jogsértéssel.

Második jogalapjával a felperes társaság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette a Bizottság határozatát, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a bírság összegének megállapításánál figyelembe vette a szóban forgó piacra gyakorolt tényleges hatást, holott maga a Bizottság 2003. december 3-i határozatában és az Elsőfokú Bíróság előtti tárgyaláson úgy vélte, hogy ez a hatás nem mérhető pontosan. A jogsértést kizárólag jellege és földrajzi kiterjedése alapján minősítette „különösen súlyosnak”.

Harmadik jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy helyben hagyta a Bizottság azon döntését, amely elutasítja a felperes számára az engedékenységi közlemény alapján történő további bírságcsökkentés engedélyezését, miközben engedélyezte a csökkentést két másik olyan társaságnak, amelyek a felperes versenytársai. Az Elsőfokú Bíróság így tehát nem vette kellően figyelembe és nem ellentételezte a felperes által az eljárás során tanúsított szoros és folyamatos együttműködést.

Negyedik és utolsó jogalapjával a Carbone Lorraine végül arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét azzal a megállapításával, hogy a felperes nem részesülhet súlyos pénzügyi nehézségeire tekintettel bírságcsökkentésben, holott ugyanezt a tényezőt elegendőnek ítélte meg ahhoz, hogy egy versenytárs társasággal szemben kiszabott bírság összegét csökkentse.

(¹) A Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.).

(²) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

(³) HL L 125., 45. o.

2008. december 16-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-556/08. sz. ügy)

(2009/C 44/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. Støvlbæk és A.A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Egyesült Királyság– mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy teljes mértékben megfeleljen a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹), vagy legalábbis nem közölte teljes mértékben e rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Egyesült Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésének határideje 2007. október 27-én lejárt.

(¹) HL L 255., 22. o.

2008. december 16-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-557/08. sz. ügy)

(2009/C 44/61)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Lozano Palacios és A. A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Egyesült Királyság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis azokat nem közölte a Bizottsággal – nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;
- az Egyesült Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2007. április 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 255., 11. o.

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-160/04. sz., Potamianos kontra Bizottság ügyben 2008. október 15-én hozott ítélet ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2008. december 19-én benyújtott fellebbezés

(C-561/08. sz. ügy)

(2009/C 44/62)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J. Currall és D. Martin meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Gerasimos Potamianos

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság semmisítse meg az Elsőfokú Bíróság T-160/04. sz. ügyben 2008. október 15-én hozott ítéletét;
- a Bíróság Gerasimos Potamianos keresetét nyilvánítsa elfogadhatatlannak;
- a Bíróság mondja ki, hogy a felek maguk viselik a jelen eljárásban és az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtti eljárásban felmerült saját költségeiket.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a Bizottság vitatja az eljárásban résztvevő másik félnek küldött, az ideiglenes alkalmazotti szerződése meg nem hosszabbításáról szóló értesítés Elsőfokú Bíróság általi minősítését. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis ezen értesítést a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság önálló határozataként értékelte. Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, közelebbről a C-417/05. P. sz., Fernández Gómez ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítéletből egyértelműen kiderül, hogy az ilyen értesítő csupán tájékoztató jellegű, egyedül a szerződés azon rendelkezése minősül sérelmet okozó aktusnak, amely kimondja, hogy a szerződés lejártakor nem hosszabbodik meg. Mivel e szerződés megtámadására a személyzeti szabályzatban előírt határidőn belül nem került sor, az Elsőfokú Bíróságnak a keresetet mint elfogadhatatlant el kellett volna utasítania.

Ezen ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásával az Elsőfokú Bíróság jogi bizonytalanságot teremt mind a Közzolgálati Törvényszék, mind a Bizottság és a többi, a jelen ügyben szereplőhöz hasonló szerződést kötött intézmény számára.

2008. december 22-én benyújtott kereset – Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-566/08. sz. ügy)

(2009/C 44/63)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Parlament (képviselők: R. Passos, G. Mazzini és D. Gauci meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- A Bíróság, az EK-Szerződés megsértése okán semmisítse meg az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 2008/780/EK tanácsi határozatot ⁽¹⁾;
- a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.